

## **SERIE 5**

1. λέγω ὅτι τὸ παιδίον καλὸν ἦν.
2. ὁ κῆρυξ ἔλεγε ὅτι ἡ πατρίς ἐν κινδύνῳ ἦν.
3. οἱ ποιηταὶ λέγουσιν ὅτι αἱ Μοῦσαι θεαὶ ἦσαν τῶν τεχνῶν.
4. ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι τρεῖς πολιτεῖαι τοῖς ἀνθρώποις εἰσίν.
5. ὦ πολίτα, μὴ λέγε ὅτι ἡ ἐκκλησία ἄδικος ἐστίν, ἀλλὰ φεύγε.
6. ἔλεγον πολλοὶ φιλόσοφοι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐλεύθεροι οὐκ ἦμεν
7. λέγουσιν πολλοὶ ἄνδρες ὅτι πᾶσαι αἱ θεαὶ ἀθάνατοι ἦσαν
8. τί λέγετε; ἄρα λέγομεν ἡμεῖς ὅτι ἔμπειροὶ ἐσμεν καὶ πολλὰ γινώσκομεν;
9. ἔλεγον πολλοὶ ἄνδρες ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἦν
10. δῆλόν ἐστιν ὅτι οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς ἐδίδασκον.
11. ὑμεῖς λέγετε ὅτι τὴν ἀλήθειαν ἡμεῖς ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ ζητοῦμεν
12. νομίζομεν ὅτι ἀγαθὸς δικαστὴς τὴν ἀδικίαν διώκει
13. ὁ ἰατρὸς ὁ τοῦ κυβερνήτου λέγει ὅτι ἡ νόσος ἡ τῶν ναυτῶν χαλεπὴ ἐστίν.
14. λέγετε ὅτι οἱ πατέρες φυλάττουσι τὸν βίον τὸν τῶν υἱῶν
15. ὁ Δημοσθένης ἔλεγε ὅτι ὁ Φίλιππος τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖ.
16. λέγουσιν ὅτι οἱ βάρβαροι καὶ οἱ Ἕλληνες μάχονται ἐν τῷ πεδίῳ
17. ἐνόμιζες ὅτι ἀγαθὸς δικαστὴς τὴν ἀδικίαν διώκει
18. ὁ Σωκράτης λέγει ὅτι ἡδοναὶ τινὲς εἰσιν, αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί.
19. ὁ Λυσίας λέγει ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς.
20. ὁ Πλάτων λέγει ὅτι τὸ μὲν τοῦ ἀνθρώπου σῶμα θνητόν ἐστιν, ἡ δὲ ψυχὴ ἀθάνατος· θνητὰ μὲν γὰρ τὰ τοῦ σώματος, ἀθάνατα δὲ τὰ τῆς ψυχῆς.
21. οἱ κήρυκες ἡγγείλαν ὅτι πολλοὶ νεανῖαι ἐν τῷ πολέμῳ ἔπεσον

## **SERIE 6**

1. καλὸν ἐστὶν ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
2. οὔποτε ἀγαθὸν ἐστὶ φεύγειν
3. δίκαιον ἦν τοὺς πονηροὺς κολάζειν
4. τοῖς στρατιώταις χαλεπὸν οὐκ ἦν τὴν τοῦ ἀθλητοῦ τέχνην μαθάνειν.
5. τοῖς Ἕλλησι δυνατόν ἐστι τοὺς Πέρσας νικᾶν.
6. ἀγαθὸν ἦν τοῖς πολίταις τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους γινώσκειν.
7. δυνατόν οὐκ ἦν τοῖς δικασταῖς τὴν ἀλήθειαν γινώσκειν.
8. δίκαιον καὶ καλὸν ἦν τὸν πολιτικὸν τὴν ἀλήθειαν ἀεὶ τῷ δήμῳ λέγειν
9. αἰσχρὸν ἦν καὶ ἄδικον τὸν στρατιώτην ἐκ τῆς μάχης φεύγειν
10. δίκαιον τὸν φιλόσοφον τὴν ἀλήθειαν ἀεὶ τῷ δήμῳ λέγειν
11. δυνατόν οὐκ ἐστὶν τοὺς ξένους παίδας τὴν ἱστορίαν ῥαδίως μαθάνειν
12. κακὸν ἐστὶ τῷ δούλῳ ὁ δεσπότης πράττων κακῶς, ἀνάγκη γὰρ γίνεσθαι μετέχειν τῶν κακῶν.
13. Τὸ μὲν ὑγιαίνειν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ, δεύτερον δὲ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τρίτον δὲ τὸ δικαίως πλουτεῖν, τέταρτον δὲ σὺν φίλοις τὸ τὸν βίον διάγειν.
14. δίκαιον ἦν τοῖς πολίταις τοὺς τῆς ἐκκλησίας νόμους γινώσκειν.
15. οὐκ ἔξεστί μοι ἔτι μένειν ἐν τῇ πόλει

## **SERIE 7**

1. οὐ βούλεται ὁ δίκαιος ἀδικεῖν.
2. ἄρα πολίτης τῆς Ἑλλάδος εἶναι οὐ βούλη;
3. οὐδεὶς κακὸς εἶναι ἐθέλει.
4. κολάζειν ὁ διδάσκαλος βούλεται τὸν μαθητὴν
5. ὁ στρατηγὸς ἐν τῷ πολέμῳ μάχεται, ἀλλὰ τοὺς παῖδας διδάσκειν οὐ δύναται.
6. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐθέλουσι φίλους ἔχειν.
7. ὁ Αἰσχυλὸς, ποιητὴς τις τῶν Ἑλλήνων, γίνεσθαι καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐπιθυμεῖ καὶ μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς γῆς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων.
8. οὐδὲν λέγειν βούλομαι, διότι οὐδὲν ἴσμεν.
9. περὶ τὴν μάχην οὐδὲν οἱ ποιηταὶ ἴσασιν, ἀλλὰ οἱ ῥαψῳδοὶ πολλὰ λέγειν ἀκριβῶς δύνανται.
10. τὴν πατρίδα ὑμεῖς σῶζειν οὐ δύνασθε, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μάχεσθε.
11. ὁ ῥαψῳδὸς τὰ πράγματα διέρχεται, ἀλλὰ σὺ τὸν κάλλιστον λόγον ποιεῖν οὐ δύνασαι.
12. οὐποτε βούλεται ὁ δίκαιος ἀδικεῖν.
13. οἱ παῖδες οὐκ ἐθέλουσιν ἔπεσθαι ἡμῖν πρὸς τὴν οἰκίαν
14. ὁ ἀνὴρ ἐθέλει ταῖς γυναῖξιν πρὸς τὸν λιμένα ἔπεσθαι
15. διὰ τί βούλονται οἱ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταῖροι ἐν τῇ νήσῳ ἔτι μένειν;
16. οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἠθέλησαν τῇ στρατιᾷ πρὸς τὴν Σπάρτην ἔπεσθαι

## SERIE 8

1. οὐκ ἐθέλει ὁ διδάσκαλος τὰ βιβλία τὰ παιδία φέρειν ἐκ τῆς οἰκίας.
2. βούλονται ἀεὶ οἱ παῖδες τοὺς πατέρας τὰς μητέρας φιλεῖν.
3. οὐ βούλεται ὁ στρατηγὸς τὸν στρατιώτην τὰ χρήματα ἔχειν.
4. ἄρα οὐ βούλη μὲ ἐρωτᾶν πόθεν ἦκετε
5. ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς οὐ βούλεται τοὺς Ἑλλήνας ἐλευθέρους γίνεσθαι καὶ αὐτονόμους·
6. οὐ βούλονται οἱ πατέρες τὰς μητέρας τὰ παιδία κολάζειν.
7. οὐ βούλεται ὁ στρατηγὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ Ἑλλάδι μάχεσθαι
8. οὐ βούλεται ὁ διδάσκαλος βιβλία τὰ παιδία ἐκφέρειν ἐκ τῆς οἰκίας
9. ἐθέλω μὲν τὴν πατρίδα ἐλευθερὰν εἶναι, τοὺς δὲ πολίτας διάγειν τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.
10. οὐ βούλεται ὁ στρατηγὸς τὸν στρατιώτην τὴν ἀσπίδα ἔχειν.

-

## SERIE 9

1. χρή τὴν ἀλήθειαν ἀεὶ λέγειν.
2. δεῖ τὰς ἡδονὰς νικᾶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐν εἰρήνῃ διώκειν.
3. οὐ πάσας χρή τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων τιμᾶν.
4. μὴ φροντίζετε, ὦ θυγατέρες, ἀλλὰ δεῖ ἄλλην ὑδρίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ζητεῖν
1. δεῖ τοὺς ἀδίκους ἀποθνήσκειν.
2. χρή τοὺς δικαστὰς ἐν τῷ δικαστηρίῳ δικάζειν.
3. χρή τοὺς διδάσκαλους τὰ γραμματικὰ τὰ παιδία διδάσκειν
4. μάχεσθαι χρή τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τῆς δημοκρατίας. οἱ γὰρ νόμοι πολλῶν καλῶν ἀρχὴ γίνονται τῇ πατρίδι.
5. δεῖ τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔρχεσθαι.
6. τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν, οὐ τοὺς ἀνδρας τῶν νόμων κυρίους εἶναι δεῖ.
7. δεῖ κυρίους εἶναι τοὺς νόμους τοῖς πολίταις.

8. δεῖ τοὺς βαρβάρους νομίζειν ἀγαθοὺς τοὺς Ἑλλήνας.
9. δεῖ τοὺς ἀνθρώπους τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πενίαν ἔχειν οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς.
10. χρή οὐ μόνον τοὺς θεοὺς εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρόνοιαν ἔχειν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.
11. δεῖ τοὺς ἀνθρώπους φίλους εἶναι ἀλλήλοις.
12. διὰ δὲ ταῦτα δεῖ τοὺς Ἀθηναίους μόνους ἡγεμόνας τῶν Ἑλλήνων γίνεσθαι.
13. δεῖ τὸν πολίτην φιλόανθρωπον καὶ φιλόπολιν εἶναι.
14. χρή ἡμᾶς τὸ δεῖπνον πάσαις ταῖς δούλαις παρασκευάζειν
15. χρή τὸν παῖδα τῇ μητρὶ πείθεσθαι
16. δεῖ ἡμᾶς φυλάττειν τοὺς υἱοὺς
17. καιρὸς ἐστὶν πορεύεσθαι· δεῖ γάρ με πρὸ τῆς νυκτὸς ἐπανιέναι

## SERIE 10

1. οἱ Ἕλληνες τὸν Ὅμηρον σοφὸν εἶναι νομίζουν.
2. ἄρα φῆς σοφοὺς εἶναι τοὺς τυράννους;
3. ὁ Ἀριστοτέλης λέγει τρεῖς πολιτείας τοῖς ἀνθρώποις εἶναι.
4. ὑμεῖς ἐνομίζετε τοὺς ποιητὰς οὐδὲν γινώσκειν περὶ τὰ ναυτικά
5. λέγεις εἶναι ἀγαθὸν σοφίαν
6. τὸν μὲν γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἄνδρα εὐδαίμονα εἶναί φημι
7. νομίζομεν τὴν Ἑλλάδα κοινὴν εἶναι πατρίδα πᾶσιν τοῖς Ἕλλησι.
8. ἄρα ἐνομίζετε ἡμᾶς τὰ δῶρα πέμπειν τῷ ποιητῇ ἐθέλεις;
9. λέγω τοὺς παῖδας τὸν πατέρα φιλεῖν
10. ὁ Πλάτων λέγει τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἄνδρας διδάσκειν
11. φαμέν τὰ ζῶα ψυχὴν ἔχειν
12. οἱ ποιηταὶ λέγουσιν τοὺς θεοὺς τὴν πόλιν κολάζειν
13. οἱ φιλόσοφοι ἔλεγον τὰς ἡδονὰς διώκειν τοὺς ἀνθρώπους
14. ἡμεῖς ἀεὶ ἐνομίζομεν σε οὐδὲν τοῖς δικασταῖς λέγειν
15. ἐγὼ ἐνόμιζον τὴν σοφιστικὴν τέχνην εἶναι παλαιὰν
16. λέγετε τὸν σόφρονα τύραννον οὐκ ὄλβιον εἶναι
17. ἄρ' ἔλεγές με ἐθέλεις τὸ δῶρον τὸ τοῦ ποιητοῦ κλέπτειν;
18. ἡ μήτηρ τῷ υἱῷ εἶπε τὰ χρήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶναι.
19. ἀεὶ εἶπον ὑμᾶς ἀρίστους στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων εἶναι
20. ὁ γεωργὸς τοῖς υἱοῖς εἶπε θησαυρὸν ἐν τῇ ἀμπέλῳ εἶναι.
21. λέγεις τὸν Σωκράτην κακὸν βίον ἔχειν, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε τὸν Σωκράτην καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους εὐδαιμονίζειν.
22. λέγουσι τὸν Ἀλέξανδρον τῷ φιλοσόφῳ ἐρωτᾶν τί δεῖ ποιεῖν
23. νομίζομεν τοὺς ἄρχοντας οὐ τὰ δέοντα ποιεῖν.
24. ἤκουσα τὸν στρατηγὸν ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς φίλους πέμπειν.
25. ἔλεγον βούλεσθαι τὸν βασιλέα ἀκούειν αὐθις τὰ τῶν ναυτῶν ὀνόματα πολλῶν ὄντων
26. ὁ Μένανδρος ἔλεγε τοὺς δημιουργοὺς τὰ χρήματα διαφθείρειν

## SERIE 11

1. ἡ μήτηρ τὸν παῖδα κελεύει θυσίαν ποιεῖν τοῖς θεοῖς
2. ἡ μήτηρ τοὺς παῖδας κελεύει ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡσυχάζειν· οἱ δὲ οὐ πείθονται αὐτῇ
3. ὁ βασιλεὺς ἐκέλευε τοὺς στρατηγούς τοὺς πολίτας σφάζειν.
4. οἱ κλέπται ἐκέλευον παῖδα πρὸς τὴν Σπάρτην τὰ χρήματα φέρειν

5. ὁ βασιλεὺς ἐκέλευε τοὺς στρατηγοὺς τοὺς πολίτας σῶζειν.
6. ἐκέλευε ὁ διδάσκαλος παῖδας πρὸς τὴν Αἴγυπτον ἐπιστολὰς πέμπειν
7. ἐπεὶ δε ὁ βασιλεὺς τοὺς στρατιώτας ὁρᾷ, κελεύει τοὺς ναῦτας τὰ πλοῖα εἰς τὸν λιμένα ἄγειν
8. ἤκουσα τῆς μητρὸς ἄλλ' ἐκέλευσα αὐτὴν οὐδεν λέγειν τοῖς δικασταῖς
9. ἐπιστολὰς μοι ἔγραψες καὶ ἐκέλευες μέ πρὸς τοὺς φίλους αὐτὰς πέμπειν
10. οἱ νόμοι θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι ἐκέλευον
11. ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὄντας, τὴν πόλιν σῶζειν.

## SERIE 12

1. ἔλεγον οἱ σοφοὶ ὅτι δεῖ τὰς ἡδονὰς νικᾶν καὶ ἀγαθὰ ἐν εἰρήνῃ ποιεῖν
2. ὁ Ἡρόδοτος λέγει ὅτι οἱ Πέρσαι οὐ βούλονται τοὺς Ἑλλήνας ἐλευθέρους γίνεσθαι καὶ αὐτονόμους.
3. τούτοις τοῖς στρατιώταις οἱ νόμοι οὐ δίκαιοι εἰσίν, ἀλλὰ δῆλόν ἐστιν ὅτι ἡ ἐκκλησία τὸν πατρίδα σῶζειν δύναται.
4. ἔλεγον οἱ στρατηγοὶ τῷ ποιητῇ ὅτι δεῖ τοὺς στρατιώτας τὴν πόλιν σῶζειν
5. βοῶσι οἱ στρατηγοὶ τῷ δήμῳ ὅτι δεῖ τοὺς πολίτας τὰ ὅπλα λαμβάνειν.
6. δῆλόν ἐστιν ὅτι ἄνδρα μετέχοντα τῶν πολιτικῶν πολίτην καλοῦμεν.
7. βούλομαι λέγειν ὅτι νομίζω τοὺς νόμους ἀθανάτους εἶναι
8. οἱ στρατιῶται βούλονται λέγειν ὅτι ἡ πατρίς ἐλευθερά ἐστιν.
9. βούλεται τὰ παιδία τῇ μητρὶ λέγειν ὅτι τὸ δίκαιον ποιεῖ ἡ Μυρρίνη
10. οὐ βούλεται τὰ παιδία τῇ μητρὶ λέγειν ὅτι οὐδένα ἄνδρα ὁρᾷ ἡ Μυρρίνη
11. βούλομαι λέγειν ὅτι νομίζω τοὺς νόμους ἀθανάτους εἶναι
12. ἐθέλω λέγειν ὅτι νομίζω τοὺς νόμους ἀθανάτους εἶναι
13. οὐδεὶς λέγειν δύναται ὅτι οὐ βούλονται τὸν κλήπτην εἰς τῷ δικαστηρίῳ ἔρχεσθαι.
14. ἐθέλομεν λέγειν ὅτι νομίζουσι τὸν θάνατον τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι
15. λέγει μοι δικαστὴς ὅτι τὴν συμφορὰν νικᾶν δεῖ καὶ ἐν τῷ βίῳ καλὰ ποιεῖν
16. ἐθέλομεν λέγειν ὅτι νομίζουσι τὸν θάνατον τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι
17. τούτοις τοῖς στρατιώταις οἱ νόμοι οὐ δίκαιοι εἰσίν, ἀλλὰ δῆλόν ἐστιν ὅτι ἡ ἐκκλησία τὸν πατρίδα σῶζειν δύναται.
18. γράφουσιν οἱ στρατηγοὶ τῷ δήμῳ ὅτι δεῖ τοὺς πολίτας τὰ ὅπλα λαμβάνειν.
19. δῆλόν ἐστιν ὅτι αἱ γυναῖκες λέγειν οὐ δύνανται τίνα ἄνθρωπον ἐδίωκον
20. ἐθέλει τὰ παιδία τῇ μητρὶ λέγειν τίνα ἄνδρα ὁρᾷ ἡ Μυρρίνη βαίνοντα πρὸς τὴν ἀγοράν
21. ὁ δικαστὴς ἡμῖν ἔλεγε τίνες ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν πλοίων ἔφευγον
22. ὁ τῶν Ἑλλήνων ἄριστος ναῦτης οὐκ οἶδε τίνα τὰ ἡμῶν ὀνόματα ἦν.
23. οὐδεὶς δύναται λέγειν ὅτι νομίζομεν τοὺς θεοὺς εὐδαιμονίαν τοῖς ἀνθρώποις φέροντας κακοὺς εἶναι.
24. ὁ δικαστὴς ἡμῖν ἔλεγε τίς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ πλοίου ἔφευγε
25. οὐδεὶς λέγειν δύναται ὅτι εἶδομεν τὸν πατέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐκ τῆς ἀγορᾶς φεύγοντος
26. ἔλεγον οἱ σοφοὶ ὅτι δεῖ τὰς ἡδονὰς νικᾶν καὶ ἀγαθὰ ἐν εἰρήνῃ ποιεῖν
27. ἔλεγε ὁ στρατηγός τῷ δήμῳ ὅτι δεῖ τοὺς πολίτας τὰ ὅπλα λαμβάνειν.
28. ἔλεγον οἱ στρατηγοὶ τῷ ποιητῇ ὅτι δεῖ τοὺς στρατιώτας τὴν πόλιν σῶζειν
29. ἐθέλω λέγειν ὅτι νομίζω τοὺς νόμους ἀθανάτους εἶναι
30. ἔλεγον οἱ σοφοὶ ὅτι δεῖ τὸν φόβον νικᾶν καὶ δίκαια ἐν εἰρήνῃ ποιεῖν
31. εἶπε ὁ στρατηγός τῷ δήμῳ ὅτι δεῖ τοὺς πολίτας τὰ ὅπλα λαμβάνειν.
32. αἱ δὲ εἶπον ὅτι φέρουσαι αὐτῷ ὕδωρ κατέπεσον καὶ τὴν ὑδρίαν κατέβαλον

33. ὁ ἰατρὸς τοὺς τῆς γυναικὸς πόδας ἰδὼν εἶπεν ὅτι οὐδὲν πάσχει